

законъ, а съдници били само патриции ти, та плебеи ти много теглили отъ пристрастие то имъ въ съдби ти. Прѣзь трибуни ти си тии поискали да бѣде написанъ законъ тѣ. Слѣдъ много прѣспирни патриции ти склонили, и избрали десеть души да извадетъ законъ, и имъ дали неопрѣдѣлена власть (450). Тия десеть души или *децемвири* написали законъ, кѣто и билъ изрѣзанъ на дванадесеть мѣдни плочи.

Нѣ и децемвири ти, като се ползовали отъ власть та си, допуштали си да правятъ всякакви обиди и насилия на плебеи ти. По голѣмене то и по лютость та най-много се отличилъ отъ тѣхъ Апий Клавдий. Той намислилъ да завладѣе хубавица Виргиния, дѣщеря та на единъ почетенъ плебей, та наговорилъ своя си клиентъ да улови Виргиния и да я обяви прѣдъ съдовиште то за своя робиня. Съдникъ билъ самъ Апий Клавдий, който и отсѣдилъ работа та въ полза на клиента. Тогавъ Виргининъ татко, за да избави дѣщеря си отъ бесчестие, проболъ я въ срѣдце то съ ножъ. Това нѣшто много размирило народъ тѣ, та децемвири ти били махнати; Апий Клавдий сами се убилъ въ тъмница та.

Навлизаніе на Гали. Кога имали борба плебеи ти съ патриции ти, Римъ еднажъ на-съ малко штѣлъ да погине отъ навлизаніе то на едни варвари. Диви войнишки Гали се повдигнали отъ сѣверна Италия за-въ Етрурия, опустошили я и послѣ отишли възъ Римъ. Римска та войска била разбита до кракъ. Исполашени ти жителе на Римъ едни избѣгали въ околни ти земи, а други се затворили въ яка Капитолия. Нѣ мнозина прѣстарѣли сенатори и жрѣци не послѣдили други ти, и се обрекли да умрѣтъ; тии се завили въ бѣли ти си тоги, съ тояга въ рѣка, сѣдѣли на столове на стѣда та безъ да се поклатетъ, когато влѣзли неприятели ти въ градъ тѣ. Гали ти най-напрѣдъ рекли,